

Kanada

SAMNINGUR MILLI LÝÐVELDISINS ÍSLANDS OG KANADA TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN OG KOMA Í VEG FYRIR UNDANSKOT FRÁ SKATTLAGNINGU Á TEKJUR OG EIGNIR

Ríkisstjórn Lýðveldisins Íslands og ríkisstjórn Kanada, sem óska að gera með sér samning til að komast hjá tvísköttun og koma í veg fyrir undanskot frá skattlagningu á tekjur og eignir, hafa komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

Aðilar sem samningurinn tekur til.

Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til.

- Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru lagðir á af hálfu Íslands eða sveitarstjórna þess, og af hálfu Kanada, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.
- Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, á heildareignir eða á hluta tekna eðaigna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna, svo og skattar af verðmætisaukningu.
- Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru einkum þessir:
 - á Íslandi:
 - tekjuskattur til ríkisins;
 - sérstakur tekjuskattur til ríkisins;
 - tekjuútsvar til sveitarfélaga;
 - eignarskattur til ríkisins;
 - sérstakur eignarskattur til ríkisins;
 - tekju- og eignarskattur á banka- og innlánsstofnanir, (hér eftir nefndir "íslenskur skattur");
 - í Kanada: þeir skattar sem lagðir eru á af ríkisstjórn Kanada samkvæmt lögum um tekjuskatt, (hér eftir nefndir "kanadískur skattur").
- Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta, sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar, sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans til viðbótar við, eða í staðinn fyrir, gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu gefa hvort öðru upplýsingar um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum ríkjanna.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

- Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:
 - "Ísland" merkir Lýðveldið Ísland og, þegar notað í landfræði-legum skilningi, landsvæði Lýðveldisins Íslands, þar með talið landhelgin og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur samkvæmt þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og hafið yfir honum, og náttúruauðlindir þeirra;
 - "Kanada", þegar notað í landfræðilegum skilningi, merkir landsvæði Kanada, þar með talið:
 - sérhvert svæði utan landhelgi Kanada þar sem Kanada, samkvæmt þjóðarétti og kandadískum

- lögum, fer með réttindi að því er varðar hafsbotninn, botnlög hans og náttúruauðlindir þeirra;
- ii) hafið og lofthelgina yfir því svæði sem vísað er til í i-lið að því er varðar hvers konar starfsemi sem fram fer í tengslum við rannsóknir eða hagnýtingu þeirra auðlinda sem þar er vísað til;
- c) «samningsríki» og «hitt samningsríkið» merkja Ísland eða Kanada eftir því sem samhengið gefur til kynna;
- d) «aðili» merkir mann, bú, fjárvörslustofnun, félag, sameignarfélag og sérhver önnur samtök aðila;
- e) «félag» merkir sérhverja persónu að lögum eða sérhverja aðra einingu sem telst persóna að lögum að því er skatta varðar;
- f) «fyrirtæki í samningsríki» og «fyrirtæki í hinu samningsríkinu» merkir fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í samnings-ríki og fyrirtæki sem rekið er af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á;
- g) «bætt stjórnvald» merkir:
- i) á Íslandi, fjármálaráðherra eða umboðsmann hans;
- ii) í Kanada, skattamálaráðherra eða umboðsmann hans;
- h) «ríkisborgari» merkir:
- i) hvern þann mann sem á ríkisfang í samningsríki;
- ii) sérhvern lögaðila, sameignarfélag eða samtök sem byggja réttarstöðu sína sem slík á gildandi lögum samningsríkis;
- i) «flutningar á alþjóðaleiðum» merkir ferðir skips eða loftfars sem rekið er af fyrirtæki í samningsríki til að flytja farþega eða eignir nema því aðeins að megintilgangur ferðarinnar sé að flytja farþega eða eignir milli staða í hinu samningsríkinu.

2. Við framkvæmd samningsríkis á ákvæðum þessa samnings á hverjum tíma skulu, nema annað leiði af samhenginu, öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum viðkomandi ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking sem hugtakið hefur samkvæmt skattalögum þess ríkis skal ganga frammar þeirri merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr. *Heimilisfastur aðili.*

1. Í þessum samningi merkir hugtakið «aðili heimilisfastur í samnings-ríki»:
- a) sérhvern þann aðila sem að lögum þess ríkis er skattskyldur þar vegna búsetu, heimilisfesti, aðseturs stjórnar eða af öðrum svipuðum ástæðum. Hugtak ið felur ekki í sér neinn þann aðila sem eingöngu er skattskyldur í þessu ríki af tekjum sem eiga uppruna sinn í því ríki;
- b) ríkisstjórn þess ríkis eða sjálfstjórnarhérað eða sveitarstjórn þess eða sérhverja stofnun eða stjórnarstofnun þeirrar ríkisstjórnar, þess héraðs eða þeirrar stjórnar;
- c) fjárvörslustofnun, félag eða önnur félagasamtök sem stofnuð eru og starfrækt einungis í þeim tilgangi að hafa umsjón með eða veita bætur í gegnum einn eða fleiri sjóði eða kerfi sem komið er á í þeim tilgangi að láta í té lífeyri, eftirlaun eða annars konar starfstengdar bætur sem eru almennt undanþegnar skatti í samningsríki og er heimilisfastur í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis.
2. Þegar maður telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:
- a) maður telst einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili. Eigi maður fast heimili í báðum ríkjunum telst hann einungis heimilisfastur í því ríki sem hann er nánar tengdur persónulega og fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
- b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna, eða ef hann á fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
- c) ef maður dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
- d) ef maður á ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

3. Þegar félag telst heimilisfast í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skal ákvarða stöðu þess með eftirfarandi hætti:

- a) það telst einungis heimilisfast í því ríki þar sem það er skráð eða stofnað með öðrum hætti;
- b) ef félag er í hvorugu ríkjanna skráð eða stofnað með öðrum hætti telst það aðeins heimilisfast í því ríki þar sem raunveruleg framkvæmdastjórn þess hefur aðsetur.

4. Þegar aðili, annar en maður eða félag, telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum samkvæmt 1. mgr. skulu bær stjórnvöld í samnings-ríkjunum leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi og ákveða með hvaða hætti samningnum verður beitt um slíkan aðila. Nú er slíkt samkomulag ekki fyrir hendi og skal slíkum aðila þá ekki heimilt að krefjast lækkunar eða undanþágu frá skatti sem kveðið er á um í samningnum.

5. gr. *Föst atvinnustöð.*

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "föst atvinnustöð" fasta starfsstöð þar sem starfsemi fyrirtækis fer að nokkru eða öllu leyti fram.

2. Hugtakið "föst atvinnustöð" tekur einkum til:

- a) aðseturs framkvæmdastjórnar;
- b) útibús;
- c) skrifstofu;
- d) verksmiðju;
- e) verkstæðis; og
- f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru rannsakaðar eða hagnýttar.

3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarverkefni telst því aðeins föst atvinnustöð að það sé til staðar eða standi yfir lengur en tólf mánuði.

4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið "föst atvinnustöð" ekki til:

- a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í sambandi við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar starfsstöðvar sem nýtt er eingöngu til að reka hvers konar starfsemi sem samsett er úr þáttum sem falla undir a- til e-lið, enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð vegna þessarar samsetningar í undirbúnings- eða aðstoðar-störfum.

5. Ef aðili, sem ekki er óháður umboðsaðili samkvæmt ákvæðum 6. mgr., hefur á hendi starfsemi fyrir fyrirtæki og hefur heimild í samningsríki til að gera samninga fyrir fyrirtækið og beitir þessari heimild að jafnaði telst fyrirtæki þetta - þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. - hafa fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hvers konar starfsemi sem aðillinn gegnir fyrir fyrirtækið. Þetta á þó ekki við ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um ræðir í 4. mgr. og sem myndi ekki, þótt innt væri af hendi á fastri starfsstöð, gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar.

6. Fyrirtæki telst ekki hafa fasta atvinnustöð í samningsríki eingöngu vegna þess að það rekur þar viðskipti fyrir milligöngu miðlara, umboðs-manns eða annars óháðs umboðsaðila, svo framarlega sem þessir aðilar koma fram innan marka venjulegs atvinnurekstrar þeirra.

7. Þótt félag sem er heimilisfast í samningsríki stjórn eða sé stjórnað af félagi sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu eða rekur viðskipti í síðarnefnda ríkinu (annaðhvort fyrir milligöngu fastrar atvinnustöðvar eða á annan hátt) leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annað hvort þessara félaga sé föst atvinnustöð hins.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

1. Tekjur sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði og nýtingu skógar) sem staðsett er í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Í samningi þessum skal hugtakið "fasteign" hafa þá merkingu sem það hefur í viðeigandi skattalögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Í öllum tilvikum felur hugtakið í sér fylgifé með fasteign, áhöfn og tæki, sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnyttjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttar, afnotarétt af fasteign og rétt til breyti-legrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á námum, lindum og öðrum náttúruauðlindum. Skip og loftför teljast ekki til fasteigna.

3. Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar og um tekjur af sölu slíkrar eignar.

4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis og um tekjur af fasteign sem hagnýtt er til að veita sjálfstæða persónulega þjónustu.

7. gr.

Hagnaður af atvinnurekstri.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur eða hefur haft slíkan atvinnu-rekstur með höndum má skattleggja hagnað fyrirtækis í síðarnefnda ríkinu, en þó einungis að því marki sem rekja má hagnaðinn til nefndrar fastrar atvinnustöðvar.

2. Þegar fyrirtæki í samningsríki hefur með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar skal hvort samningsríki um sig, nema annað leiði af ákvæðum 3. mgr., telja föstu atvinnustöðinni þann hagnað sem ætla má að kæmi í hennar hlut ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður og kæmi að öllu leyti sjálfstætt fram í skiptum við það fyrirtæki sem hún er föst atvinnustöð fyrir og við alla aðra aðila.

3. Við ákvörðun hagnaðar fastrar atvinnustöðvar skal leyfa sem frádrátt útgjöld sem stofnað er til af hálfu föstu atvinnustöðvarinnar, þar með talinn kostnað við framkvæmdastjórn og almenna stjórnun, hvort sem kostnaðurinn er til orðinn í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er eða annars staðar.

4. Að því leyti sem venja hefur verið í samningsríki að ákvarða hagnað sem talinn er fastri atvinnustöð á grundvelli skiptingar heildarhagnaðar fyrirtækisins milli hinna ýmsu hluta þess skal ekkert í 2. mgr. útiloka það samningsríki frá því að ákvarða skattskyldan hagnað eftir þeirri

skiptingu sem tíðkast hefur. Aðferð sú, sem notuð er við skiptinguna, skal samt sem áður vera þannig að niðurstaðan verði í samræmi við þær meginreglur sem felast í þessari grein.

5. Engan hagnað skal telja fastri atvinnustöð eingöngu vegna kaupa hennar á vörum eða varningi fyrir fyrirtækið.

6. Við beitingu ákvæða undanfarandi málsgreina skal hagnaður, sem talinn er fastri atvinnustöð, ákvarðast eftir sömu reglum frá ári til árs nema rík og fullnægjandi ástæða sé til annars.

7. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði eru um í öðrum greinum þessa samnings, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.
Siglingar og loftferðir.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.

2. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. má skattleggja hagnað sem fyrirtæki í samningsríki hlýtur af ferðum skipa eða loftfara þegar megintilgangur ferðarinnar er að flytja farþega eða eignir milli staða í hinu samningsríkinu í því ríki.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu einnig eiga við um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu (-pool"), sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóð-legum rekstrarsamtökum.

4. Í þessari grein

a) tekur hugtakið "hagnaður" til:

i) heildarsöluandvirðis og tekna sem stafa beint frá rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum, og

ii) vaxta á upphæðir sem aflað er beint með rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum að því tilskildu að slíkir vextir tengist rekstrinum;

b) tekur hugtakið "rekstur skipa eða loftfara í flutningum á alþjóða-leiðum" sem fyrirtæki hefur með höndum til:

i) leigutöku eða leigu skipa eða flugvéla,

ii) leigu gáma og tækja þeim tengdum, og

iii) sölu skipa, loftfara, gáma og tækja þeim tengdum, af hálfu þess fyrirtækis að því tilskildu að slík leigutaka, leiga eða sala tengist rekstri þess fyrirtækis á skipum eða flugvélum í flutningum á alþjóðaleiðum.

9. gr.
Tengd fyrirtæki.

1. Þegar

a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirlýðingum eða fjármagni fyrirtækis í hinu samningsríkinu, eða

b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórn, yfirlýðingum eða fjármagni fyrirtækis í samningsríki og fyrirtækis í hinu samningsríkinu, og hlutaðeigandi fyrirtæki semja eða ákveða í öðru hvoru tilvikinu skilmála um innbyrðis samband þeirra á viðskipta- eða fjármálasviðinu sem eru frábrugðnir þeim sem væru gerðir ef fyrirtækin væru óháð hvort öðru, má allur hagnaður, sem án þessara skilmála hefði runnið til annars fyrirtækisins en rennur ekki til þess vegna skilmálanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.

2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki - og skattleggur samkvæmt því - hagnað fyrirtækis í hinu samningsríkinu sem skatt-lagður hefur verið í því ríki, og hagnaðurinn sem þannig er innifalinn er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef

skilmál-arnir sem samið var um milli þessara tveggja fyrirtækja hefðu verið þeir sömu og samið hefði verið um milli óháðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er á þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal fullt tillit tekið til annarra ákvæða þessa samnings og bær stjórnvöld samningsríkjanna skulu, ef nauðsyn krefur, ráðgast sín á milli.

3. Samningsríki skal ekki breyta hagnaði fyrirtækis undir þeim kringumstæðum sem vísað er til í 1. mgr. eftir að frestir þeir eru liðnir sem kveðið er á um í landslögum þess og, hvað sem öðru líður, ekki þegar sex ár eru liðin frá lokum þess árs þegar hagnaðurinn sem breyta átti hefði runnið til fyrirtækisins ef ekki kæmu til þeir skilmálar sem vísað er til í 1. mgr.

4. Ákvæði 2. og 3. mgr. skulu ekki eiga við þegar um er að ræða fjárvik, vísitandi vanskil eða vanrækslu.

10. gr.

Ágóðahlutir.

1. Ágóðahluti, sem félag heimilisfast í samningsríki greiðir aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíka ágóðahluti má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem félagið sem greiðir ágóðahlutina er heimilisfast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi ágóðahlutanna hins vegar heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en:

a) 5 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna ef raunverulegi eigandinn er félag sem

i) ræður beint eða óbeint yfir að minnsta kosti 10 af hundraði atkvæðisbærra hluta í félaginu sem ágóðahlutina greiðir, sé það félag heimilisfast í Kanada;

ii) á beint að minnsta kosti 10 af hundraði eignarhlutdeild í félaginu sem ágóðahlutina greiðir, sé það félag heimilisfast á Íslandi; nema í því tilviki að ágóðahlutir eru greiddir af fjárfestingar-félagi með heimilisfesti í Kanada en í eigu aðila sem ekki hefur heimilisfesti í Kanada;

b) 15 af hundraði af vergri fjárhæð ágóðahlutanna í öllum öðrum tilvikum.

Ákvæði þessarar málsgreinar skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem ágóðahlutirnir eru greiddir af.

3. Þrátt fyrir ákvæði a-liðar 2 mgr., og svo lengi sem ágóðahlutir greiddir af félagi heimilisföstu á Íslandi eru samkvæmt íslenskum lögum frádráttarbærir frá skattskyldum hagnaði eða eru yfirfærانlegir sem rekstr-artap félagsins við ákvörðun tekjuskatts, má einnig skattleggja á Íslandi samkvæmt íslenskum lögum ágóðahluti sem greiddir eru af félaginu til aðila heimilisfasts í Kanada. Sé raunverulegur eigandi ágóðahlutanna hins vegar heimilisfastur í Kanada skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 15 hundraðshlutar af þeim hluta ágóðahlutanna sem eru frá-dráttarbærir frá skattskyldum hagnaði félagsins eða eru yfirfærانlegir sem rekstrartap félagsins.

4. Hugtakið "ágóðahlutir" merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, er veita rétt til hlutdeildar í ágóða, svo og aðrar tekjur sem farið er með á sama hátt við skattlagningu og tekjur af hlutabréfum samkvæmt lögum þess ríkis þar sem félagið sem framkvæmir úthlutunina er heimilisfast.

5. Ákvæði 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi ágóðahlutanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem félagið sem greiðir ágóða-hlutina er heimilisfast, eða veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

6. Ef félag sem er heimilisfast í samningsríki fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur síðarnefnda ríkið ekki skattlagt ágóðahlutina sem félagið greiðir nema að því leyti sem ágóðahlutirnir eru greiddir aðila heimilisföstum í síðarnefnda ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin sem ágóðahlutirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð eða fasta stöð í síðarnefnda ríkinu né heldur skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins. Þetta gildir jafnt þótt ágóðahlutirnir sem greiddir eru eða óúthlutaðir hagnaðurinn séu að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í síðarnefnda ríkinu.

7. Ekkert í þessum samningi skal túlka á þann veg að það hindri samningsríki í að leggja skatt á sölu félags, sem hefur með höndum viðskipti með fasteignir, á fasteign sem staðsett er í því ríki eða á hagnað félags sem talinn er fastri atvinnustöð í því ríki til viðbótar þeim skatti sem greiða

skal af hagnaði félags sem er ríkisborgari í því ríki, að því tilskildu að viðbótarskatturinn sem þannig er á lagður sé eigi hærrí en 5 af hundraði af fjárhæð þess hagnaðar sem ekki hefur sætt slíkri viðbótarskattlagningu á fyrri gjaldárum. Í þessari grein merkir hugtakið "hagnaður" þann hagnað sem rekja má til sölu þeirra fasteigna sem staðsettar eru í samningsríki og skattleggja má í því ríki samkvæmt ákvæðum 6. gr. eða 1. mgr. 13. gr. og þann hagnað, þar með talinn ágóða, sem talinn er fastri atvinnustöð í samningsríki á tilteknu ári og á árunum þar á undan eftir að dregnir hafa verið frá allir skattar sem lagðir eru á slíkan hagnað í því ríki að undanskildum þeim viðbótarskatti sem hér er vísað til.

11. gr.

Vextir.

1. Vexti, sem myndast í samningsríki og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Slíka vexti má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þeir myndast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi vaxt-anna hins vegar heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærrí en 10 af hundraði af vergri fjárhæð vaxt-anna.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr.

a) skal einungis skattleggja vexti sem myndast í samningsríki og greiddir eru vegna skulda ríkisstjórnar þess ríkis eða sjálf-stjórnarhéraðs eða sveitarstjórnar þess í hinu samningsríkinu að því tilskildu að raunverulegur eigandi vaxtanna sé heimilisfastur í því ríki;

b) skal einungis skattleggja í Kanada vexti sem myndast á Íslandi og greiddir eru aðila heimilisföstum í Kanada ef þeir eru greiddir vegna láns sem veitt er, ábyrgst eða tryggt, eða greiðslufrests sem veittur er, ábyrgður eða tryggður, af Útflutningsþróunar-félaginu (Export Development Corporation);

c) skal einungis skattleggja á Íslandi vexti sem myndast í Kanada og greiddir eru aðila heimilisföstum á Íslandi ef þeir eru greiddir vegna láns sem veitt er, ábyrgst eða tryggt, eða greiðslufrests sem veittur er, ábyrgður eða tryggður, af Seðlabanka Íslands eða öðrum aðila sem tilgreindur kann að verða og samþykktur í bréfaskiptum milli bærra stjórnvalda samningsríkjanna; og

d) skal ekki skattleggja í samningsríki vexti sem þar myndast og greiddir eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu sem komið var á og sem rekin er eingöngu í þeim tilgangi að hafa umsjón með eða veita bætur samkvæmt einu eða fleiri eftirlauna- eða starfslokakerfum eða annars konar kerfum til að láta í té starfstengdar bætur að því tilskildu að:

i) hinn heimilisfasti aðili sé raunverulegur eigandi vaxtanna og sé almennt undanþeginn skatti í hinu ríkinu, og

ii) vextirnir stafa ekki frá viðskiptum eða atvinnustarfsemi eða frá tengdum aðila.

4. Hugtakið "vextir" merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skulda-kröfum hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki. Hugtakið tekur sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum og tekjur sem farið er með hvað skattlagningu varðar á sama hátt og tekjur af lánsfé samkvæmt lögum þess ríkis þar sem tekjurnar myndast. Hugtakið "vextir" tekur hins vegar ekki til tekna sem fjallað er um í 8. gr. eða 10. gr.

5. Ákvæði 2 mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast, eða hann veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnu-stöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.

6. Vextir skulu taldir myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Þegar sá aðili sem vextina greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð, og vextirnir eru gjaldfærðir hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu slíkir vextir þó taldir myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er staðsett.

7. Þegar vaxtafjárhæðin er hærrí, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú

vaxtafjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðar-nefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

12. gr.

Þóknanir.

1. Þóknanir, sem myndast í samningsríki og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíkar þóknanir má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og samkvæmt lögum þess ríkis. Sé raunverulegur eigandi þóknanna hins vegar heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærri en 10 af hundraði af vergri fjárhæð þókna nanna.
3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skal einungis skattleggja
 - a) þóknanir fyrir höfundarrétt og aðrar sams konar greiðslur vegna framleiðslu eða fjölföldun á bókmenntaverki, leiklistaverki, hljómlistarverki eða annars konar listaverki (tekur þó ekki til þóknaða fyrir kvikmyndir eða þóknaða fyrir verk á filmum eða myndböndum eða sem fjölfölduð eru með öðrum hætti til notkunar í tengslum við sjónvarpsútsendingar), og
 - b) þóknanir fyrir afnot eða rétt til afnota af tölvuhugbúnaði eða einkaleyfi eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda (tekur þó ekki til slíkra upplýsinga sem veittar eru í tengslum við leigusamning eða sérleyfissamning (franchise agreement)), er myndast í samningsríki og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu sem er raunverulegur eigandi þóknanna, í því ríki.
4. Hugtakið "þóknanir" merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti, einkaleyfi, vörumerki, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð eða öðrum óáþreifanlegum eignum, eða fyrir afnot eða rétt til afnota af iðnaðar-, viðskipta- eða vísindabúnaði, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda. Hugtakið tekur til hvers konar greiðslna fyrir kvikmyndir og verk á filmum, myndböndum eða sem fjölfölduð eru með öðrum hætti til notkunar í tengslum við sjónvarp.
5. Ákvæði 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi þóknanna er heimilisfastur í samningsríki og hann rekur starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem þóknanir myndast, eða veitir sjálfstæða persónulega þjónustu frá fastri stöð í síðarnefnda ríkinu, og réttindin eða eignin sem þóknanir stafa frá er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð. Í því tilviki skulu, eftir því sem við á, ákvæði 7. gr. eða 14. gr. gilda.
6. Þóknanir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Þegar sá aðili sem þóknanir greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð eða fasta stöð í samningsríki og skyldan til að greiða þóknanir er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð eða fasta stöð, og þóknanir eru gjald-færðar hjá hinni föstu atvinnustöð eða föstu stöð, skulu slíkar þóknanir þó taldar myndast í því ríki þar sem hin fasta atvinnustöð eða fasta stöð er staðsett.
7. Þegar fjárhæð þóknanna er hærri, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og þriðja aðila, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin sem umfram er skattlögð samkvæmt lögum hvors samnings-ríkis um sig að teknu tilliti til annarra ákvæða þessa samnings.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðar-nefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samnings-ríkinu, eða lausafjár sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í

hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu. Sama gildir um hagnað af sölu á slíkri fastri atvinnustöð (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild) eða slíkri fastri stöð.

3. Hagnað, sem fyrirtæki í samningsríki hlýtur af sölu skipa eða loftfara sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum, eða lausafjár sem tengt er rekstri slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því ríki.

4. Hagnað, sem aðili heimilisfastur í samningsríki hlýtur af sölu:

a) hluta (annarra en hluta sem skráðir eru á viðurkenndu verðbréfabingi í hinu samningsríkinu) sem teljast hluti af verulegum eignarhlut í hlutafé félags og verðmæti hluta þess stafar einkum frá fasteignum sem staðsettar eru í hinu ríkinu; eða

b) verulegs eignarhluta í sameignarfélagi, fjárvörslustofnun eða búi, og verðmæti þeirra stafar einkum frá fasteignum sem staðsettar eru í hinu ríkinu, má skattleggja í hinu ríkinu. Hugtakið "fasteign" tekur í þessari málsgrein til hluta í félagi sem vísað er til í a-lið eða eignarhluta í sameignarfélagi, fjárvörslustofnun eða búi sem vísað er til í b-lið en tekur ekki til eigna, annarra en leigueigna, þar sem starfsemi félagsins, sameignarfélagsins, fjár-vörslustofnunarinnar eða búnsins fer fram. Verulegur eignarhluti er til staðar þegar heimilisfastur aðili eða aðilar tengdir honum eiga 10 af hundraði eða meira hlutafjár í félagi, í hvaða flokki sem er, eða eiga 10 af hundraði eignarhlut í sameignarfélagi, fjárvörslustofnun eða búi.

5. Þegar aðili heimilisfastur í samningsríki selur eignir í tengslum við skipulagningu fyrirtækis eða aðra skipulagningu, endurskipulagningu, sam-einingu, skiptingu eða svipaða framkvæmd og hagnaður, ágóði eða tekjur vegna slíkrar sölu eru ekki viðurkennd hvað skattlagningu varðar í því ríki, getur bært stjórnvald í hinu samningsríkinu samþykkt, sé þess óskað af þeim aðila sem eignina fær, að fresta viðurkenningu hagnaðarins, ágóðans eða teknanna vegna slíkra eigna hvað skattlagningu varðar í því ríki til þess tíma og með þeim hætti sem kveðið kann að vera á um í samningnum, með þeim skilmálum og skilyrðum sem hið bæra stjórnvald telur fullnægjandi.

6. Hagnað, sem hlýst af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2., 3. og 4. mgr., skal einungis skattleggja í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.

7. Ákvæði 6. mgr. skulu ekki hafa áhrif á rétt samningsríkis til að leggja skatt samkvæmt lögum þess á söluhagnað eigna sem aðili hlýtur sem er heimilisfastur í hinu samningsríkinu en hefur verið heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu einhvern tíma á síðustu sex árum fyrir sölu eignarinnar.

14. gr.

Sjálfstæð persónuleg þjónusta.

1. Tekjur, sem maður heimilisfastur í samningsríki hefur af sérfræðiþjónustu eða öðru svipuðu sjálfstæðu starfi, skulu einungis skattlagðar í því ríki, nema hann hafi að jafnaði fasta stöð í hinu samningsríkinu til þess að leysa af hendi störf sín. Ef hann hafði eða hefur slíka fasta stöð má leggja skatt á tekjurnar í hinu ríkinu, en þó einungis á þann hluta þeirra sem rekja má til þessarar föstu stöðvar.

2. Hugtakið "sérfræðiþjónusta" merkir einkum sjálfstæð störf á sviði vísinda, bókmennta, lista, uppeldis- eða kennslumála, svo og sjálfstæð störf lækna, lögfræðinga, verkfræðinga, arkitekta, tannlækna og endurskoðenda.

15. gr.

Launað starf.

1. Með þeim undantekningum, sem um ræðir í 16., 18. og 19. gr., skulu starfslaun, vinnulaun og annað endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki nema starfið sé leyst af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er leyst af hendi þar má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir starf sem hann leysir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu, ef:

- viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu í eitt eða fleiri skipti, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári, og
- endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem ekki er heimilisfastur í hinu ríkinu, og
- endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð eða fastri stöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.

3. Þrátt fyrir undanfarandi ákvæði þessarar greinar má skattleggja endurgjald fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem rekið er af fyrirtæki í samningsríki í flutningum á alþjóðaleiðum, í því ríki.

16. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki fær fyrir setu í stjórn eða stjórnargildi í félagi sem heimilis-fast er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

17. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. og 15. gr. má skattleggja tekjur aðila heimilis-fasts í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með persónulegum störfum sem skemmtikraftur, svo sem leikari í leikhúsi eða kvik-myndum, listamaður í hljóðvarpi eða sjónvarpi eða tónlistarmaður, eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Þegar tekjur af persónulegu starfi, sem leyst er af hendi af skemmtikrafti eða íþróttamanni sem slíkum, renna ekki til skemmtikraftsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 7., 14. og 15. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starfsemi skemmtikraftsins eða íþróttamannsins fer fram.

3. Ákvæði 2. mgr. skulu ekki eiga við ef fyrir liggur að hvorki skemmti-krafturinn né íþróttamaðurinn eða skyldir aðilar eiga beina eða óbeina hlutdeild í hagnaði þess aðila sem vísað er til í þeirri málsgrein.

4. Ákvæðum 1. og 2. mgr. skal ekki beita varðandi tekjur vegna starfa sem leyst eru af hendi í samningsríki af aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu í tengslum við heimókn til fyrrnefnda ríkisins af félagi í hinu samningsríkinu sem ekki er rekið í hagnaðarskyni, að því tilskildu að heimsóknin sé fjármögnuð að verulegu leyti af opinberum sjóðum.

18. gr.

Eftirlaun og lífeyrir.

1. Eftirlaun og lífeyri, sem stafa frá samningsríki og greidd eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

2. Eftirlaun, sem stafa frá samningsríki og greidd eru aðila heimiliföstum í hinu samningsríkinu, má einnig skattleggja í því ríki sem þau stafa frá og samkvæmt lögum þess ríkis. Þegar um er að ræða reglubundnar eftirlauna-greiðslur, aðrar en greiðslur samkvæmt almannatryggingalöggjöf samnings-ríkis, skal skatturinn sem þannig er á lagður þó eigi vera hærrí en sú eftirtalinna fjárhæða sem lægri er:

a) 15 af hundraði af vergi fjárhæð greiðslunnar; eða

b) hlutfallið sem ákvarðað er með tilliti til fjárhæðar þess skatts sem viðtakandi greiðslunnar væri krafinn um að greiða á ári af heildarfjárhæð hinna reglubundnu eftirlaunagreiðslna sem mað-urinn fær á ári, ef hann væri heimilisfastur í því samningsríki sem greiðslan stafa frá.

3. Lífeyri, sem stafa frá samningsríki og greiddur er aðila heimilis-föstum í hinu samningsríkinu, má einnig skattleggja í því ríki sem hann stafa frá og samkvæmt lögum þess ríkis. Skatturinn sem þannig er á lagður skal þó eigi vera hærrí en 15 af hundraði af þeim hluta sem skattskyldur er í því ríki. Þessi takmörkun tekur hins vegar ekki til eingreiðslu vegna eftir-gjafar, ógildingar, innlausnar, sölu eða annars konar afsals lífeyris, eða til hvers konar greiðslna samkvæmt lífeyrissamningi ef kostnaðurinn vegna greiðslnanna var frádráttarbær, í heild eða að hluta, við útreikning tekna þess aðila sem samninginn fékk.

4. Þrátt fyrir ákvæði þessa samnings:

a) skulu stríðseftirlaun og bætur (þar með talin eftirlaun og bætur sem greiddar eru fyrrverandi hermönnum sem tekið hafa þátt í stríðsátökum eða sem greiddar eru vegna tjóns eða áverka sem eru afleiðing stríðsátaka) sem stafa frá Kanada og greidd eru aðila heimilisföstum á Íslandi undanþegin skatti á Íslandi að því leyti sem þau væru undanþegin skatti ef móttakandinn væri heimilisfastur í Kanada; og

b) skulu bætur sem greiddar eru samkvæmt almannatrygginga-löggjöf samningsríkis til aðila heimilisfasts í hinu samningsríkinu einungis skattlagðar í fyrrnefnda ríkinu; og

c) skulu eftirlaun sem greidd eru af eða úr sjóðum sem stofnaðir eru á Íslandi til manns fyrir starf hans í þjónustu Íslands eða einhversrar sveitarstjórnar þess einungis skattlögð á Íslandi að því tilskildu að heildarfjárhæð slíkra eftirlauna sem greidd er á hverju ári sé eigi hærrí en 24.000 kanadískir dollarar eða jafn-gildi þeirra í íslenskum krónum. Bær stjórnvöld í samningsríkj-unum geta, ef þörf krefur, samþykkt að breyta fjárhæðinni sem vísað er til í þessum lið vegna gengis- eða efnahagsþróunar; og

d) skulu framfærslueyrir og aðrar svipaðar greiðslur sem stafa frá samningsríki og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu sem skattskyldur er í því ríki vegna þessara greiðslna, einungis skattlögð í síðarnefnda ríkinu. Þegar lækkan eða frádráttur vegna lífeyrisgreiðslna eða svipaðra greiðslna er ekki heimilaður að því er varðar skattlagningu í því samningsríki sem greiðslurnar stafa frá skulu slíkar greiðslur þó ekki skatt-lagðar í hinu samnings ríkinu.

19. gr.

Opinbert starf.

1. a) Starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald, að undan-skildum eftirlaunum, sem greitt er af samningsríki eða sjálfstjórnarhéraði eða sveitarstjórn þess til manns fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitar-stjórnar, skal einungis skattleggja í því ríki.

b) Slík starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald skal þó einungis skattleggja í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst af hendi þar og maðurinn er heimilisfastur í því ríki og:

i) er ríkisborgari þess ríkis; eða

ii) tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um starfslaun, vinnulaun og annað svipað endurgjald sem greitt er fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnurekstur á vegum samningsríkis eða sjálfstjórnarhéraðs eða sveitar-stjórnar þess.

20. gr.

Námsmenn.

Námsmaður, lærlingur eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og sem dvelur í fyrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda séu slíkar greiðslur til hans runnar frá aðilum utan þess ríkis.

21. gr.

Aðrar tekjur.

1. Með þeirri undantekningu, sem um ræðir í 2. mgr. skulu tekjur, sem aðili heimilisfastur í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum þessa samnings, einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ef aðili heimilisfastur í samningsríki aflar slíkra tekna í hinu samningsríkinu má þó einnig skattleggja slíkar tekjur í því ríki sem tekjurnar stafa frá og samkvæmt lögum þess ríkis. Þegar slíkar tekjur stafa frá búi eða fjárvörslustofnun, annarri en fjárvörslustofnun ef framlög til hennar voru frádráttarbær, skal skatturinn sem þannig er á lagður eigi vera hærrí en 15 af hundraði af vergri fjárhæð teknanna, að því tilskildu að tekjurnar séu skattskyldar í því samningsríki þar sem hinn raunverulegi eigandi er heimilisfastur.

22. gr.

Eignir.

1. Eign, sem fólgin er í fasteign sem er í eigu aðila heimilisfasts í samningsríki og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðar-nefnda ríkinu.

2. Eign, sem fólgin er í lausafé sem er hluti atvinnurekstrareigna fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu eða í lausafé sem tilheyrir fastri stöð sem aðili heimilisfastur í samningsríki hefur til þess að veita sjálfstæða persónulega þjónustu í hinu samnings-ríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

3. Eign, sem fólgin er í skipum eða loftförum sem notuð eru í flutningum á alþjóðaleiðum af fyrirtæki í samningsríki, svo og í lausafé sem tengt er rekstri slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því ríki.

4. Allar aðrar eignir aðila heimilisfasts í samningsríki skal einungis skattleggja í því ríki.

23. gr.

Aðferðir til að komast hjá tvísköttun.

1. Hvað Ísland varðar skal komið í veg fyrir tvísköttun með eftirfarandi hætti:

- a) þegar aðili heimilisfastur á Íslandi hefur tekjur eða á eignir, sem samkvæmt ákvæðum þessa samnings má skattleggja í Kanada, skal Ísland, ef það brýtur ekki í bága við ákvæði b- eða c- liðar, undanþiggja þessar tekjur eða eignir skattlagningu;
- b) þegar aðili heimilisfastur á Íslandi hefur tekjur, sem samkvæmt ákvæðum 10., 11., 12., 16., 17., 18. eða 21. gr. má skattleggja í Kanada, skal Ísland heimila að dregin sé frá tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess skatts sem greiddur hefur verið í Kanada. Frádráttur þessi skal þó ekki vera hærrí en sá hluti skattsins, reiknaður fyrir slíkan frádrátt, sem lagður er á þær tekjur sem rekja má til Kanada.
- c) þegar tekjur sem aðili heimilisfastur á Íslandi hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu á Íslandi samkvæmt ákvæðum samningsins er Íslandi engu að síður heimilt við ákvörðun fjárhæðar skatts þessa aðila af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

2. Hvað Kanada varðar skal komið í veg fyrir tvísköttun með eftirfarandi hætti:

- a) með þeim undantekningum sem eru fyrir hendi í gildandi ákvæðum kanadískra laga varðandi frádrátt frá skatti sem greiða skal í Kanada vegna skatta sem greiddir eru á landsvæði utan Kanada og breytingum sem síðar kunna að verða á þessum ákvæðum - sem ekki skulu hafa áhrif á þessar meginreglur - og nema frekari frádráttur eða ívilnun sé heimiluð samkvæmt kanadískum lögum skal draga frá kanadískum skatti á hagnað, tekjur eða ágóða sem stafar frá Íslandi skatt sem greiddur er á Íslandi af slíkum hagnaði, tekjum eða ágóða;
- b) þegar aðili heimilisfastur á Íslandi fær hagnað sem vísað til í 7. mgr. 13. gr. sem skattleggja má í Kanada skal Kanada, með þeim undantekningum sem eru fyrir hendi í gildandi ákvæðum kanadískra laga varðandi frádrátt frá skatti sem greiða skal í Kanada vegna skatta sem greiddir eru á landsvæði utan Kanada og breytingum sem síðar kunna að verða á þessum ákvæðum - sem ekki skulu hafa áhrif á þessar meginreglur - heimila sem frádrátt frá skatti sem sá aðili skal greiða af slíkum hagnaði fjárhæð sem svarar til þess skatts sem greiddur er á Íslandi af slíkum hagnaði;
- c) með þeim undantekningum sem eru fyrir hendi í gildandi ákvæðum kanadískra laga varðandi skattlagningu tekna fyrirtækis sem er í eignartengslum við erlent fyrirtæki og breytingum sem síðar kunna að verða á þessum ákvæðum - sem ekki skulu hafa áhrif á þessar meginreglur - skal fyrirtæki sem heimilisfast er í Kanada, að því er varðar útreikning kanadísks skatts, heimilt við útreikning tekjuskattsstofns þess að draga frá þann arð sem það hefur móttengið af undanþegnum tekjuafgangi hins erlenda fyrirtækis sem það er í eignartengslum við sem heimilisfast er á Íslandi;
- d) þegar tekjur sem aðili heimilisfastur í Kanada hefur eða eignir sem hann á eru undanþegnar skattlagningu í Kanada samkvæmt ákvæðum samningsins er Kanada engu að síður heimilt við ákvörðun fjárhæðar skatts af öðrum tekjum eða eignum að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem undanþegnar eru skatti.

3. Hvað þessa grein varðar skal hagnaður, tekjur eða ágóði aðila heimilisfasts í samningsríki, sem skattleggja má í hinu samningsríkinu samkvæmt ákvæðum þessa samnings, talinn eiga uppruna sinn í hinu ríkinu.

24. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður, sérstaklega að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um menn sem ekki eru heimilisfastir í öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum.
2. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum.
3. Ekkert í þessari grein skal skýra þannig að það skyldi samningsríki til að veita aðilum heimilisföstum í hinu samningsríkinu nokkurn þann persónufrádrátt, ívilnanir og lækkun skatta

vegna hjúskaparstöðu eða fjölskyldufrámærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.

4. Þótt fjármagn fyrirtækja í samningsríki sé að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í fyrrnefnda ríkinu en fyrirtæki svipaðrar tegundar, sem heimilisföst eru í fyrrnefnda ríkinu, ef fjármagn þeirra er að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir stjórn eins eða fleiri aðila sem eru heimilisfastir í þriðja ríki, sæta eða gætu sætt.

5. Í þessari grein merkir "skattlagning" þá skatta sem þessi samningur tekur til.

25. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Þegar aðili telur að ráðstafanir sem gerðar eru af öðru hvoru eða báðum samningsríkjunum leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði þessa samnings getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög þessara ríkja kveða á um, sent skriflega umsókn til bærs stjórnvalds í því samningsríki þar sem hann er heimilisfastur eða, falli mál hans undir 1. mgr. 24. gr., í því samningsríki þar sem hann er ríkisborgari þar sem fram komi ástæður þess að krafist er endurskoðunar slíkrar skattlagningar. Til þess að unnt verði að taka umsóknina til umfjöllunar verður hún að hafa borist innan tveggja ára frá því að fyrsta tilkynningin um aðgerðir barst sem leiða til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.

2. Ef hið bæra stjórnvald sem vísað er til í 1. mgr. telur að mótmælin séu á rökum reist, en getur þó ekki sjálft leyst málið á viðunandi hátt, skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu í því skyni að komist verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.

3. Þegar frestir þeir eru liðnir sem kveðið er á um í lögum samningsríkis og, hvað sem öðru líður, þegar sex ár eru liðin frá lokum þess skatttímabils þegar teknanna sem um ræðir var aflað skal samningsríkið ekki hækka skattstofn aðila sem heimilisfastur er í öðru hvoru samningsríkjanna með því að taka þar með tekjur sem einnig hafa verið skattlagðar í hinu samningsríkinu. Þessi málsgrein skal ekki eiga við þegar um er að ræða svik, vísitandi vanskil eða vanrækslu.

4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu með gagnkvæmu samkomulagi leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins.

5. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta ráðgast sín á milli í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum og geta haft beint samband sín á milli að því er varðar beitingu samningsins.

6. Ef upp koma erfiðleikar eða vafi um túlkun eða beitingu samningsins sem bær stjórnvöld geta ekki leyst eftir þeim leiðum sem um getur í fyrri málsgreinum þessarar greinar má leggja málið í gerð, ef bæði hin bæru stjórnvöld og skattgreiðandinn samþykkja, að því tilskildu að skattgreiðandinn samþykki skriflega að hann muni hlíta úrskurði gerðardómsins. Úrskurður gerðardómsins í einstöku máli skal vera bindandi fyrir bæði ríkin hvað það mál varðar. Málsméðferðin skal ákveðin með því að samningsríkin skiptast á tilkynningum.

26. gr.

Skipti á upplýsingum.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á þeim upplýsingum sem máli skipta fyrir framkvæmd ákvæða þessa samnings eða laga samningsríkjanna varðandi skatta sem þessi samningur tekur til að því leyti sem viðkomandi skattlagning er í samræmi við ákvæði samningsins. Skipti á upplýsingum takmarkast ekki við ákvæði 1. gr. Með allar upplýsingar, sem móttækjar eru af samningsríki, skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem aflað er samkvæmt lögum þess ríkis og skulu eingöngu gerðar kunnar aðilum eða stjórnvöldum (þar með töldum dómstólum og stjórnsluaðilum) sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu á sköttum, fullnustu- eða ákærvald varðandi skatta eða úrskurði um kærur vegna skatta. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í greindum tilgangi. Þeim er heimilt að gera slíkar upplýsingar opinberar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum.

2. Ákvæði 1. mgr. skal í engu tilviki skýra þannig að þau leggi skyldur á samningsríki til að:

- framkvæma stjórnarsýsluráðstafanir sem víkja frá lögum eða stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
- veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnarsýsluvenjum þess eða hins samningsríkisins;
- veita upplýsingar sem myndu ljósra upp leyndarmálum eða framleiðsluaðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðipækningar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn almannareglu (*ordre public*) ef þær væru gerðar opinberar.

3. Ef samningsríki óskar eftir upplýsingum samkvæmt þessari grein skal hitt samningsríkið leitast við að afla þeirra upplýsinga sem beiðnin lýtur að á sama hátt og ef um skattlagningu þess sjálfs væri að ræða, þrátt fyrir að það ríki þurfi ekki á þeim tíma á slíkum upplýsingum að halda. Ef bær stjórnvöld samningsríkis óska þess sérstaklega skulu bær stjórnvöld í hinu samningsríkinu leitast við að veita upplýsingar samkvæmt þessari grein í því formi sem óskað er, svo sem vitnaskýrslur og afrit óritskoðaðra frumrita skjala (þar með talinna bóka, bréfa, yfirlýsinga, skráa, reikninga eða skrif-legra gagna) að því marki sem unnt er að afla slíkra vitnaskýrslna og skjala samkvæmt lögum og stjórnarsýsluvenjum þess ríkis að því er varðar skatta þess sjálfs.

27. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnana.

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattaívilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisstofnana njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

28. gr.

Ýmsar reglur.

1. Ákvæði þessa samnings skal ekki skýra þannig að þau takmarki á neinn hátt undanþágur, bætur, frádrátt eða aðra lækkun sem veitt er:

- samkvæmt lögum samningsríkis við ákvörðun skatts sem lagður er á í því ríki; eða
- samkvæmt öðrum samningum sem samningsríki hefur gert.

2. Ekkert í samningnum skal skýra þannig að það komi í veg fyrir að Kanada leggi skatt á fjárhæðir sem eru hluti af tekjum aðila heimilisfasts í Kanada að því er varðar sameignarfélag, fjárvörslustofnun eða fyrirtæki sem er í eignartengslum við og undir stjórn erlends fyrirtækis sem hinn heimilisfasti aðili á eignarhlut í.

3. Samningurinn skal ekki taka til félags, fjárvörslustofnunar eða sameignarfélags sem er heimilisfast í samningsríki og er raunverulega í eigu eða undir stjórn, beint eða óbeint, eins eða fleiri aðila sem ekki eru heimilisfastir í því ríki, ef fjárhæð þess skatts sem lagður er á tekjur eða eignir félagsins, fjárvörslustofnunarinnar eða sameignarfélagsins af hálfu þess ríkis er verulega lægri en fjárhæð sem á hefði verið lögð af hálfu þess ríkis ef allir hlutir hlutafjár félagsins eða allir eignarhlutar í fjárvörslu-stofnuninni eða sameignarfélaginu, eftir því sem við á, væru raunverulega í eigu eins eða fleiri manna sem væru heimilisfastir í því ríki.

4. Að því er varðar 3. mgr. XXII. gr. (samráð) samningsins um þjónustu-viðskipti (General Agreement on Trade in Services) eru samningsríkin sammála um að þrátt fyrir þá málsgrein megi aðeins með samþykki beggja samningsríkjanna leggja ágreining um hvort aðgerð falli undir gildissvið þessa samnings fyrir þjónustuviðskiptaráðið (Council for Trade in Services) samkvæmt þeirri málsgrein. Leiki vafi á túlkun þessarar málsgreinar skal leysa hann samkvæmt 4. mgr. 25. gr. eða með öðrum leiðum sem bæði samningsríkin samþykkja náist ekki samkomulag með þeirri leið.

29. gr.

Gildistaka.

1. Ríkisstjórnir samningsríkjanna skulu tilkynna hvor annarri eftir diplómatískum leiðum um að stjórnskipuleg skilyrði fyrir gildistöku þessa samnings hafi verið uppfyllt.

2. Samningurinn skal öðlast gildi þrjátíu dögum eftir dagsetningu þeirrar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. sem síðar berst og skulu ákvæði hans koma til framkvæmda í báðum samningsríkjunum:

- á Íslandi:

i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta vegna tekna sem aflað er frá og með 1. janúar

á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin er gefin; og
ii) að því er varðar aðra skatta á tekjur eða eignir að því er varðar skatta sem krefja má um vegna skattárs sem byrjar frá og með 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin er gefin;

b) í Kanada:

i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta vegna fjárhæða sem greiddar eru eða færðar til tekna aðilum sem ekki eru þar heimilisfastir frá og með 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin er gefin; og

ii) að því er varðar aðra kanadíska skatta vegna skattára sem byrja frá og með 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin var gefin.

30. gr.
Uppsögn.

Samningur þessi skal gilda þar til honum er sagt upp af samningsríki. Hvort samningsríkjanna um sig getur sagt upp samningnum eftir diplómátskum leiðum með skriflegri tilkynningu um uppsögn eigi síðar en sex mánuðum fyrir lok hvers almanaksárs. Í slíku tilviki skal samningnum ekki beitt í samningsríkjunum:

a) á Íslandi:

i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta vegna tekna sem aflað er frá og með 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynnt er um uppsögn; og

ii) að því er varðar aðra skatta á tekjur eða eignir að því er varðar skatta sem krefja má um vegna skattárs sem byrjar frá og með 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynnt er um uppsögn;

b) í Kanada:

i) að því er varðar staðgreiðslu- eða afdráttarskatta vegna fjárhæða sem greiddar eru eða færðar til tekna aðilum sem ekki eru þar heimilisfastir frá og með 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynnt er um uppsögn; og

ii) að því er varðar aðra kanadíska skatta vegna skattára sem byrja frá og með 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynnt er um uppsögn.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í tvíriti í _____

hinn _____

á ensku, frönsku og íslensku og skulu allir textarnir jafngildir.

Fyrir hönd ríkisstjórnar Lýðveldisins Íslands
Fyrir hönd ríkisstjórnar Kanada